ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 1266 /2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τη Δικαστή Σοφία Λυμπεριάδου, Εφέτη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου και από την Γραμματέα Μυρτώ Καζαντζή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 20η Μαρτίου 2026, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ – ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ : [redacted] του [redacted] κατοίκου Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης (οδός [redacted] με Α.Φ.Μ [redacted] που εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 ΚΠολΔ από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αθανάσιο Παπαναστασίου, του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης (ΑΜ 9198).

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ – ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ : [redacted] του [redacted] κατοίκου Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης (οδός [redacted] με Α.Φ.Μ [redacted] που παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου της δικηγόρου Ιωάννη Παπακωνσταντίνου του Δικηγορικού Συλλόγου Κοζάνης (ΑΜ 280).

Ο ενάγων και ήδη εκκαλών με την από 17.4.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 9703/8276/24.4.2024) α΄ αγωγή του που άσκησε κατά της εναγομένης και ήδη εφεσίβλητης και η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη με την από 4.10.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 34925/19297/18.10.2024) β΄ αγωγή της που άσκησε ατομικά και για λογαριασμό του ανηλίκου τέκνου της [redacted] κατά του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ζήτησαν ό,τι αναφέρουν σ' αυτές. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με την υπ' αριθ. 40288/2025 οριστική απόφασή του, συνεκδικάζοντας κατ' αντιμωλία των διαδίκων, κατά την ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών, δέχθηκε εν μέρει τις αγωγές. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο εκκαλών – ενάγων της ά αγωγής – εναγόμενος της β' αγωγής με την κρινόμενη από 4.11.2025 έφεσή του που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 62239/3163/5.11.2025, η οποία με την υπ' αριθ. 3360/3055/5.11.2025 πράξη ορισμού δικασίμου της Γραμματέα του παρόντος Δικαστηρίου προσδιορίστηκε να συζητηθεί στη δικάσιμο της

23.1.2026 και γράφτηκε στο πινάκιο, κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε και συζητήθηκε η υπόθεση.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση στο ακροατήριο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εκκαλούντος προκατέθεσε εμπρόθεσμα τις προτάσεις του και παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού με δήλωση κατά το άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, ενώ ο πληρεξούσιος δικηγόρος της εφεσίβλητης παραστάθηκε στο ακροατήριο και αναφέρθηκε στις κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις του.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη έφεση κατά της υπ' αριθ. 40288/2025 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών, αντιμωλία των διαδίκων, επί των απευθυνόμενων ενώπιον του ως άνω πρωτοβάθμιου δικαστηρίου α) από 17.4.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 9703/8276/24.4.2024) α΄ αγωγής του εκκαλούντος κατά της εφεσίβλητης και β) από 4.10.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 34925/19297/18.10.2024) β΄ αγωγής της εφεσίβλητης κατά του εκκαλούντος, έχει ασκηθεί από τον εκκαλούντα που ηττήθηκε κατά ένα μέρος πρωτοδίκως, νομότυπα, με την κατάθεση δικογράφου στις 4.11.2025 στη γραμματεία του ανωτέρω πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρο 495 παρ. 1 του ΚΠολΔ), και εμπρόθεσμα εντός της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 518 παρ. 1 του ΚΠολΔ προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης από αυτόν στην εφεσίβλητη που έλαβε χώρα στις 6.10.2025 (βλ. την υπ' αριθ. 7513Δ/6.10.2025 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης Χαράλαμπου Αγγελάκη). Σημειώνεται ότι για το παραδεκτό της ένδικης έφεσης δεν απαιτείται η κατάθεση παραβόλου, λόγω της φύσης της προκειμένης διαφοράς ως οικογενειακής (άρθρο 495 παρ. 3 εδ. τελευταίο του ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με άρθρο 592 αρ. 3 του ΚΠολΔ), πλην όμως ο εκκαλών, αν και δεν είχε υποχρέωση, από προφανή παραδρομή, κατέθεσε, για το παραδεκτό της ασκηθείσας απ' αυτόν κρινόμενης έφεσης το υπ' αριθ. [redacted] ηλεκτρονικό

παράβολο, ποσού 100 ευρώ, σύμφωνα με την επισημείωση της Γραμματέως του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, στην εκεί έκθεση κατάθεσης και επομένως πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του σ΄ αυτόν (πρβλ. ΑΠ 504/2017, ΑΠ 609/2016, ΑΠ 2061/2014, ΑΠ 1125/2013, ΕφΛαρ 269/2016 ΤΝΠ Νόμος), όπως ειδικότερα αναφέρεται στο διατακτικό της παρούσας. Συνεπώς, ενόψει και των διατάξεων των άρθρων 511, 513 παρ. 1 εδ. β', 516 παρ. 1 και 517 του ΚΠολΔ, η κρινόμενη έφεση, η οποία εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι αρμόδιο προς εκδίκασή της (άρθρα 498 και 19 ΚΠολΔ), πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της κατά την ίδια ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών (άρθρ. 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ).

Κατά το άρθρο 517 ΚΠολΔ, η έφεση απευθύνεται κατά εκείνων που ήταν διάδικοι στην πρωτόδικη δίκη ή των καθολικών διαδόχων ή των κληροδόχων τους. Διάδικοι δε είναι εκείνοι οι οποίοι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι δικάσθηκαν μ' αυτήν (ΟλΑΠ 11/1992, ΑΠ 1426/13, ΕφΠειρ 413/2005, Σ. Σαμουήλ Η Έφεση εκδ. 2003 αριθ. 336). Σε περίπτωση που η έφεση ασκείται κατά μη διαδίκου απορρίπτεται ως απαράδεκτη (ΕφΔωδ 273/2005 Νόμος). Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 63 ΚΠολΔ όποιος είναι ικανός για οποιαδήποτε δικαιοπραξία μπορεί να παρίσταται στο δικαστήριο με το δικό του όνομα, ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 64 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα όσοι είναι ανίκανοι να παρίστανται στο δικαστήριο με το δικό τους όνομα εκπροσωπούνται από τους νόμιμους αντιπροσώπους τους. Ικανός για κάθε δικαιοπραξία, σύμφωνα με το άρθρο 127 ΑΚ, είναι όποιος έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του (ενήλικος). Ο ανήλικος δεν έχει δικαίωμα να παρίσταται με το δικό του όνομα στο δικαστήριο, αλλά εκπροσωπείται σ' αυτό υποχρεωτικά και από τους δύο γονείς του, οι οποίοι από κοινού ασκούν τη γονική μέριμνα του (αρθρ. 1510 ΑΚ), είτε πρόκειται για ενεργητική, είτε για παθητική νομιμοποίηση. Διάδικος είναι το ανήλικο τέκνο και όχι οι γονείς του, που απλά αναπληρώνουν την έλλειψη ικανότητας του τέκνου να παρίσταται το ίδιο στο δικαστήριο, με το δικό του όνομα (ΑΠ 142/2013, ΑΠ 205/2013 Νόμος). Αν έχει διακοπεί η έγγαμη συμβίωση των δύο γονέων και το τέκνο έχει αξίωση διατροφής κατά του

γονέα, ο οποίος δεν έχει την επιμέλεια του προσώπου του, την αξίωση αυτή μπορεί να ασκεί εκείνος που έχει την επιμέλεια του και αν δεν την έχει κανείς, αυτός με τον οποίο διαμένει το τέκνο (άρθρο 1516 ΑΚ). Επομένως, σε δίκη διατροφής ανηλίκου τέκνου, αν την επιμέλεια του έχει η μητέρα, αυτή έχει την εξουσία να παρίσταται στο δικαστήριο και να το εκπροσωπεί (ΑΠ 416/2007 Νόμος), διάδικος όμως είναι το ανήλικο τέκνο και όχι η μητέρα του (ΕφΛαρ 226/2015, ΕφΑΘ 8007/2006, ΕφΘεσ 2944/2004 Νόμος).

Ο ενάγων ήδη εκκαλών με την από 17.4.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 9703/8276/24.4.2024) α΄αγωγή του που άσκησε κατά της εναγομένης της εν λόγω αγωγής ήδη εφεσίβλητης, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ιστορούσε ότι από τον γάμο του με την εναγομένη απέκτησε ένα τέκνο, τον [redacted] που γεννήθηκε στις [redacted] και ότι η έγγαμη συμβίωσή του με την εναγομένη διασπάσθηκε με υπαιτιότητα της τελευταίας. Με βάση αυτό το ιστορικό, ζητούσε α) να λυθεί ο νόμιμα τελεσθείς κατά τον θρησκευτικό τύπο γάμος του με την εναγομένη σύζυγό του, επειδή οι μεταξύ τους σχέσεις έχουν κλονιστεί τόσο ισχυρά από λόγους που αφορούν αποκλειστικά το πρόσωπο της εναγομένης, ώστε βάσιμα η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης να είναι αφόρητη γι' αυτόν, β) να του ανατεθεί η άσκηση της επιμέλειας από κοινού με την εναγομένη του ανωτέρω ανηλίκου τέκνου του, διότι αυτό επιβάλλεται από το αληθινό του συμφέρον, με το σύστημα της εναλλασσόμενης κατοικίας καθοριζόμενου του χρόνου διαμονής μαζί του κατά τα οριζόμενα στην αγωγή του χρονικά διαστήματα, άλλως επικουρικώς να ρυθμιστεί η επικοινωνία του με αυτό κατά τον οριζόμενο στην αγωγή τρόπο και να απαγγελθεί κατά της εναγομένης προσωπικής κράτησης τριών (3) μηνών για κάθε παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί. Περαιτέρω η ενάγουσα ήδη εφεσίβλητη με την από 4.10.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 34925/19297/18.10.2024) β' αγωγή της που άσκησε ατομικά και ως ασκούσα την επιμέλεια του ανήλικου τέκνου της [redacted] κατά του εναγομένου της εν λόγω αγωγής ήδη εκκαλούντος, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ιστορούσε ότι από τον γάμο της με τον εναγόμενο απέκτησε ένα τέκνο, τον [redacted] που γεννήθηκε στις [redacted] ότι η έγγαμη συμβίωσή της με τον εναγόμενο διασπάσθηκε με υπαιτιότητα του τελευταίου και ότι για τους λόγους που ειδικότερα εξέθετε

στην αγωγή είναι αδύνατη η από κοινού με τον εναγόμενο άσκηση της επιμέλειας του ανηλίκου τέκνου της. Με βάση αυτό το ιστορικό, όπως περιόρισε το αίτημά της περί επιδίκασης διατροφής σ' αυτήν για λογαριασμό του ανηλίκου τέκνου της, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της ενώπιον του ακροατηρίου του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και στις προτάσεις της, ζητούσε, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή και με απειλή χρηματικής ποινής 2.000 ευρώ και προσωπικής κράτησης ενός έτους σε βάρος του εναγομένου για κάθε παραβίαση της απόφασης, α) να λυθεί ο νόμιμα τελεσθείς κατά τον θρησκευτικό τύπο γάμος της με τον εναγομένο σύζυγό της, επειδή οι μεταξύ τους σχέσεις έχουν κλονιστεί τόσο ισχυρά από λόγους που αφορούν αποκλειστικά το πρόσωπο του εναγομένου, ώστε βάσιμα η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης να είναι αφόρητη γι' αυτήν, β) να ανατεθεί αποκλειστικά σ' αυτήν η άσκηση της επιμέλειας του προσώπου του ως άνω ανήλικου τέκνου της, διότι αυτό επιβάλλεται από το αληθινό του συμφέρον, γ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει υπό την ιδιότητά της ως προσωρινά ασκούσας την επιμέλεια του ανηλίκου τέκνου της και για το χρονικό διάστημα δύο ετών από την επίδοση της αγωγής, μηνιαία σε χρήμα διατροφή ποσού 700 ευρώ για το ανήλικο τέκνο της, προκαταβαλλόμενη το πρώτο τριήμερο κάθε μήνα και νομιμότοκα από την καθυστέρηση καταβολής κάθε δόσης, για την κάλυψη τμήματος των αναγκών διαβίωσης και διατροφής του, ως συμμετοχή του σ' αυτές με βάση τις περιγραφόμενες οικονομικές του δυνάμεις, δοθέντος ότι το υπόλοιπο τμήμα των διατροφικών αναγκών του ανήλικου τέκνου καλύπτει η ίδια με την παροχή των, αποτιμητών σε χρήμα, προσωπικών της φροντίδων και με τα αναφερόμενα εισοδήματά της και δ) να της παραχωρηθεί η αποκλειστική χρήση της οικογενειακής στέγης των διαδίκων, μέχρι την ενηλικίωση του ανηλίκου τέκνου, άλλως μέχρι την αμετάκλητη λύση του γάμου. Επί των ως άνω αγωγών, οι οποίες συνεκδικάσθηκαν, εκδόθηκε, μετά από συζήτηση κατ' αντιμωλία των διαδίκων, η εκκαλούμενη υπ' αριθ. 40288/2025 οριστική απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, με την οποία έγιναν εν μέρει δεκτές ως ουσία βάσιμες αμφότερες οι αγωγές και ειδικότερα α) απαγγέλθηκε η λύση του γάμου των διαδίκων, β) ανατέθηκε η άσκηση της επιμέλειας του ανηλίκου τέκνου των διαδίκων αποκλειστικά στην

εφεσίβλητη μητέρα του, γ) υποχρεώθηκε ο εκκαλών να καταβάλει στην εφεσίβλητη, ως ασκούσα την επιμέλεια του ανηλίκου τέκνου της [redacted] ως συνεισφορά του στην τακτική σε χρήμα διατροφή του, μηνιαίως, το ποσό των 350 ευρώ, προκαταβαλλόμενο εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα, για χρονικό διάστημα δύο ετών από την επίδοση της β' αγωγής σ' αυτόν, νομιμότοκα από την καθυστέρηση καταβολής κάθε μηνιαίας δόσης μέχρι την εξόφληση, δ) διατάχθηκε η μετοίκηση του εκκαλούντος από την οικογενειακή στέγη των διαδίκων και η παραχώρηση αυτής στην εφεσίβλητη και στο ανήλικο τέκνο της μέχρι την αμετάκλητη λύση του γάμου, ε) ρυθμίστηκε το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του εκκαλούντος πατέρα με το ανήλικο τέκνο του και στ) απαγγέλθηκε σε βάρος της εφεσίβλητης χρηματική ποινή για κάθε παρεμπόδιση της επικοινωνίας του εκκαλούντος με το ανήλικο τέκνο του. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο εκκαλών, με την κρινόμενη έφεσή του και ζητεί, για τους λόγους που διαλαμβάνονται στο δικόγραφό της, οι οποίοι ανάγονται σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων, να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση και α) ν' απορριφθεί η ως άνω β αγωγή της αντιδίκου του, κατά το μέρος που ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα έγινε δεκτή και ανατέθηκε αποκλειστικά στην εφεσίβλητη η επιμέλεια του ανηλίκου τέκνου τους, επιδικάσθηκε διατροφή σε βάρος του για λογαριασμό του ανηλίκου τέκνου του και παραχωρήθηκε η οικογενειακή στέγη στην εφεσίβλητη, β) να γίνει δεκτή η ως άνω α δική του αγωγή, κατά το μέρος που ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα απορρίφθηκε το αίτημά του περί ανάθεσης της επιμέλειας του ανηλίκου τέκνου από κοινού σε αυτόν και της εφεσίβλητη, με το σύστημα της εναλλασσόμενης κατοικίας. Πλην όμως ο σχετικός λόγος της έφεσης, με τον οποίο ο εκκαλών παραπονείται για την επιδικασθείσα με την εκκαλούμενη απόφαση διατροφή του ανηλίκου τέκνου του πρέπει ν' απορριφθεί ως απαράδεκτος, λόγω έλλειψης παθητικής νομιμοποίησης, καθόσον η υπό κρίση έφεση στρέφεται κατά της εφεσίβλητης ατομικά και όχι και κατ΄ αυτής, ως νόμιμης αντιπροσώπου του ανηλίκου τέκνου της [redacted] του οποίου την επιμέλεια ασκεί, καθόσον, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, διάδικος στη δίκη διατροφής ανηλίκου τέκνου είναι το ανήλικο τέκνο και όχι η μητέρα του.

Ι. Με το ν. 4800/2021 (ΦΕΚ Α` 81/21-5-2021) περί "Μεταρρυθμίσεων αναφορικά με τις σχέσεις γονέων και τέκνων, άλλα ζητήματα οικογενειακού δικαίου και λοιπές επείγουσες διατάξεις" και δη με τα Κεφάλαια Α και Β αυτού αντικαθίσταται ή τροποποιείται σειρά διατάξεων του ενδέκατου Κεφαλαίου του Αστικού Κώδικα για τις σχέσεις γονέων και τέκνων και ιδίως για τα θέματα της γονικής μέριμνας των ανήλικων τέκνων (άρθρα 1510-1541 του Αστικού Κώδικα), ως ίσχυαν, ιδίως μετά τη μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία συντελέστηκε με το ν. 1329/1983 και εναρμόνισε τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα προς το άρθρο 4 παρ. 2 του Συντάγματος για την ισότητα των φύλων και προς το άρθρο 21 παρ. 1 του Συντάγματος για την προστασία της παιδικής ηλικίας. Η ισχύς του νόμου αυτού, ως προς τα ανωτέρω Κεφάλαια, αρχίζει από τις 16-09-2021 (Κεφάλαιο Η` άρθρο 30), ενώ, κατά τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 18 (Κεφάλαιο Ε`), τα Κεφάλαια Β` και Γ` εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς υποθέσεις, επί των οποίων δεν έχει εκδοθεί, μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου, αμετάκλητη δικαστική απόφαση. Το Κεφάλαιο Α, υπό τον τίτλο "Σκοπός και Αντικείμενο", ορίζει ότι "Ο παρών νόμος αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση του βέλτιστου συμφέροντος το τέκνου δια της ενεργού παρουσίας και των δύο γονέων κατά την ανατροφή του και την εκπλήρωση της ευθύνης τους έναντι αυτού. Οι διατάξεις του ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις, που δεσμεύουν τη Χώρα, ιδίως με τη Διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, που κυρώθηκε με το ν. 2101/1992 και τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Σύμβαση Κωνσταντινούπολης), που κυρώθηκε με το ν. 4531/2018. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1518 και 1520 του Α.Κ, όπως αντικαταστάθηκαν ή τροποποιήθηκαν με τον ως άνω νόμο, συνάγεται ότι η γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου περιλαμβάνει την επιμέλεια του προσώπου του (η οποία εμπεριέχει, ιδίως, την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευση του τέκνου, καθώς και τον προσδιορισμό του τόπου της διαμονής του), επιπλέον δε, τη διοίκηση της περιουσίας του και την εκπροσώπηση του τέκνου σε κάθε υπόθεση ή δικαιοπραξία ή δίκη, που αφορά στο πρόσωπο ή στην περιουσία του. Σε περίπτωση διαζυγίου,

ακύρωσης του γάμου ή διακοπής της συζυγικής συμβίωσης, όταν ανατρέπονται πλέον οι συνθήκες της ζωής της οικογένειας, καταργείται ο συζυγικός οίκος, δημιουργείται χωριστή εγκατάσταση του καθενός από τους γονείς, ωστόσο, οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού και εξίσου τη γονική μέριμνα. Με την εν λόγω ρύθμιση, η οποία βρίσκεται σε αρμονία με τη διάταξη του άρθρου 1510 εδαφ. α` του Α.Κ, που αναφέρεται στην έγγαμη συμβίωση, καθιερώνεται εκ του νόμου η κοινή άσκηση της γονικής μέριμνας, στην περίπτωση διαζυγίου, ακύρωσης του γάμου ή διακοπής της έγγαμης συμβίωσης, ακόμη και αν δεν υπάρχει συμφωνία των γονέων ή απόφαση του δικαστηρίου. Με τη νέα ρύθμιση του άρθρου 1513 του Α.Κ, η συνέχιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας μπορεί να αποκλειστεί, εφόσον όμως συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1514 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα και όχι σε κάθε περίπτωση. Με την έννοια αυτή, η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας, σύμφωνα με το νέο δίκαιο είναι υποχρεωτική, αφού ισχύει εκ του νόμου και ανεξάρτητα από το εάν τη θέλουν οι γονείς. Με τον όρο «εξακολουθούν» καταφάσκεται η αναγκαιότητα αδιατάρακτης και αδιάκοπης διαβίωσης του ανηλίκου, υπό τις συνθήκες, υπό τις οποίες ζούσε πριν από το χωρισμό των γονέων του και, ιδίως, αυτές που αφορούν στις μεθόδους και στη φιλοσοφία ανατροφής, διαπαιδαγώγησης, εκπαίδευσής του, τις επιλογές ως προς τις εξωσχολικές του δραστηριότητες, την ψυχαγωγία του και τις κοινωνικές του συναναστροφές, αφού η διάσταση, το διαζύγιο, η διακοπή της συμβίωσης ή η ακύρωση του γάμου των γονέων του, δεν πρέπει να μεταβάλουν τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας του ανηλίκου τέκνου, η οποία πρέπει να ασκείται από κοινού και από τους δύο γονείς, καθόσον βασικός σκοπός είναι η ψυχική υγεία του ανήλικου τέκνου, η ομαλή ένταξή του στο κοινωνικό περιβάλλον και η ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Με τον όρο «εξίσου» αποδίδεται η θεμελιώδης αρχή του οικογενειακού δικαίου, η οποία εισήχθη με το ν. 1329/1983 και εναρμόνισε, στο θέμα τούτο, τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα προς τα άρθρα 4 παρ. 2 και 21 παρ. 1 του Συντάγματος, περί της ισότιμης συμβολής και των δύο γονέων στην ανατροφή και τη διαπαιδαγώγηση του τέκνου και την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Για τη λήψη της απόφασης, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τους έως τότε δεσμούς του τέκνου με τους γονείς και τους αδελφούς του, καθώς και τις

τυχόν συμφωνίες που έκαναν οι γονείς του για την άσκηση της γονικής μέριμνας. Με βάση την ως άνω διάταξη του άρθρου 1514 του Α.Κ συνάγεται ότι σε περίπτωση που η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας των ανήλικων τέκνων δεν είναι δυνατή, εξαιτίας διαφωνίας των γονέων, η ρύθμιση αυτής γίνεται από το δικαστήριο ενώ, ως περιπτώσεις διαφωνίας αναφέρονται, ενδεικτικά («ιδίως»), οι περιπτώσεις που ο ένας γονέας αδιαφορεί ή δεν συμπράττει στη γονική μέριμνα ή δεν τηρεί την τυχόν υπάρχουσα συμφωνία για την άσκηση ή τον τρόπο άσκησής της, ή αν συμφωνία αυτή είναι αντίθετη προς το συμφέρον του τέκνου, ή αν η γονική μέριμνα ασκείται αντίθετα προς το συμφέρον του τέκνου. Αυτό όμως, δεν σημαίνει ότι αρκεί απλώς, η διαφωνία των γονέων για να απονείμει ο δικαστής την αποκλειστική επιμέλεια στον ένα γονέα. Πιο συγκεκριμένα, αν δεν συντρέξει σπουδαίος λόγος που εγκυμονεί κινδύνους για το παιδί (περίπτωση κακοποιητικού, ψυχικά διαταραγμένου ή παντελώς αδιάφορου γονέα) ή αν δεν συντρέξει πραγματική αδυναμία άσκησης της συνεπιμέλειας από τον ένα γονέα, λόγω της μόνιμης μετεγκατάστασης του παιδιού σε άλλη πόλη ή χώρα, δεν νοείται ανάθεση της αποκλειστικής επιμέλειας στον άλλο γονέα ή έστω κατανομή της επιμέλειας, που μόνο κατ` επίφαση θα επέτρεπε την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του παιδιού διότι διαφορετικά, ο δικαστής θα υπερέβαινε τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και θα ερμήνευε ή και θα εφάρμοζε εσφαλμένα το άρθρο 1514 του Α.Κ. Ως κατευθυντήρια γραμμή για την άσκηση της γονικής μέριμνας, στην περίπτωση διαφωνίας των γονέων του τέκνου και της προσφυγής τους στο δικαστήριο, αλλά και πυρήνας για τον προσδιορισμό της άσκησής της είναι το «βέλτιστο συμφέρον του τέκνου», που αποσκοπεί στην ανάπτυξη του ανηλίκου σε μια ανεξάρτητα και υπεύθυνη προσωπικότητα. Ο όρος «βέλτιστο συμφέρον» κατ` ουσίαν αποδίδει την προϊσχύσασα έννοια του «συμφέροντος του τέκνου» και επομένως δεν εισάγεται διαφοροποίηση σε σχέση με το προϊσχύσαν δίκαιο, ως προς την έννοια και το περιεχόμενο της αόριστης νομικής έννοιας του συμφέροντος του παιδιού. Ως τέτοιο (συμφέρον του παιδιού) νοείται το σωματικό, υλικό, πνευματικό, ψυχικό, ηθικό και γενικά κάθε είδους συμφέρον, που αποσκοπεί στην ανάπτυξη του ανηλίκου σε μια ανεξάρτητη και υπεύθυνη προσωπικότητα. Για την εξειδίκευση της αόριστης αυτής νομικής έννοιας

παρέχονται, για πρώτη φορά από το νομοθέτη, εκ των προτέρων, προσδιοριστικά στοιχεία πέραν από το επιβαλλόμενο στο δικαστή καθήκον να σεβαστεί την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις εξαιτίας του φύλου, του σεξουαλικού του προσανατολισμού, της φυλής, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή όποιων άλλων πεποιθήσεων, της ιθαγένειας, της εθνικής ή της κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσιακής - οικονομικής κατάστασής τους. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1511 παρ. 2 του Α.Κ «η απόφαση του δικαστηρίου συνεκτιμά παραμέτρους, όπως την ικανότητα και πρόθεση καθενός εκ των γονέων να σεβαστεί τα δικαιώματα του άλλου, τη συμπεριφορά κάθε γονέα κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα και τη συμμόρφωσή του με τις νόμιμες υποχρεώσεις του, δικαστικές αποφάσεις, εισαγγελικές διατάξεις και προηγούμενες συμφωνίες που είχαν συνάψει με τον άλλο γονέα και αφορούν στο τέκνο». Τα κριτήρια αυτά αναδεικνύονται από το νομοθέτη και ισχυροποιούνται έναντι άλλων, χωρίς, ωστόσο, να δεσμεύουν το δικαστήριο, ως προς την ιεράρχηση ή την υιοθέτησή τους, στο σύνολό τους. Το κανονιστικό νόημα της αόριστης νομικής έννοιας υπερτερεί έναντι άλλου έννομου συμφέροντος, κατά την άσκηση της γονικής μέριμνας (λ.χ. του συμφέροντος των γονέων, των απώτερων ανιόντων, τρίτων προσώπων που έρχονται σε επαφή με το παιδί). Γνώμονας για τη σχετική απόφαση του δικαστηρίου είναι μόνο το συμφέρον του ανήλικου παιδιού, όπως τούτο κρίνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση χωριστά, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της κάθε υπόθεσης. Η εξατομικευμένη κρίση συνιστά και εφαρμογή της επιταγής του άρθρου 2 παρ. 1 του Συντάγματος, η οποία αποκλείει τη στερεότυπη αντιμετώπιση, ως προς την αξιολόγηση ατόμων και προσωπικών σχέσεων. Έτσι, κρίσιμα προς τούτο στοιχεία είναι, μεταξύ άλλων, η καταλληλότητα του ή των γονέων για την ανάληψη του έργου της διαπαιδαγώγησης και της περίθαλψης του ανηλίκου τέκνου, υπό καθεστώς ηρεμίας και ασφάλειας, καθώς και οι αναπτυχθέντες μέχρι τότε, με ανεπηρέαστη επιλογή, δεσμοί του διαθέτοντος ικανότητα διάκρισης τέκνου με τους γονείς του και τυχόν αδελφούς του, ενώ μεγάλης σημασίας είναι και η, κατά το δυνατό, μικρότερη διατάραξη του μέχρι τούδε τρόπου ζωής του παιδιού, έτσι ώστε να διαφυλαχθεί, κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ο ψυχικός και συναισθηματικός κόσμος του, δεδομένου ότι η διάσπαση της έγγαμης

συμβίωσης των γονέων, με συνεπακόλουθο και τη διάσπαση της οικογενειακής συνοχής, έχει ήδη κλονίσει την ψυχική ισορροπία και την αίσθηση ασφάλειας του τέκνου. Η μικρή ηλικία του ανήλικου τέκνου και το φύλο του δεν αποτελούν κυρίαρχο, κατά νόμο, στοιχείο για τον προσδιορισμό του συμφέροντος του ανηλίκου, αναφορικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή επιμέλειας στον ένα από τους γονείς του, γιατί η άποψη ότι η γονική μέριμνα των μικρής ηλικίας τέκνων πρέπει να ανατίθεται στη μητέρα τους, λόγω του ότι έχουν ανάγκη της μητρικής στοργής και ιδιαίτερων περιποιήσεων, εξακολουθεί να ισχύει, κατά τις νεότερες ιατρικές, παιδαγωγικές και ψυχολογικές έρευνες, μόνο για την πρώιμη νηπιακή ηλικία, για την οποία αναγνωρίζεται υπεροχή στη μητέρα, ενώ, για το μεταγενέστερο χρόνο, αναγνωρίζεται ο σοβαρός ρόλος του πατέρα στην όλη διαμόρφωση των διαπροσωπικών σχέσεων του τέκνου. Ουσιώδους σημασίας είναι και η επισημαινόμενη στο νόμο ύπαρξη ιδιαίτερου δεσμού του τέκνου προς τον ένα από τους γονείς του και η περί αυτού ρητώς εκφραζόμενη προτίμησή του, την οποία συνεκτιμά το δικαστήριο, ύστερα και από τη στάθμιση του βαθμού ωριμότητάς του, εφόσον αυτή είναι προϊόν ελεύθερης και ανεπηρέαστης επιλογής του ανηλίκου. Πρέπει, εξάλλου, να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη ότι ο ανήλικος, που έχει ακόμη ατελή την ψυχοπνευματική ανάπτυξη και την προσωπικότητά του υπό διαμόρφωση, υπόκειται ευχερώς σε επιδράσεις και υποβολές των γονέων ή άλλων, οι οποίες, έστω και χωρίς επίγνωση γενόμενες, οδηγούν ασφαλώς στο σχηματισμό της μονομερούς διαμόρφωσης και προτίμησης προς τον ένα από τους γονείς, οπότε η προτίμησή του δεν εξυπηρετεί πάντοτε και το βέλτιστο συμφέρον του. Έτσι, υπό το κράτος της κατάστασης αυτής, το συμφέρον του ανηλίκου μπορεί να επιβάλει να συμβιώνει τόσο με τη μητέρα του όσο και με τον πατέρα του και, ακολούθως, εφόσον έτσι προκαλείται η μικρότερη δυνατή διατάραξη του τρόπου ζωής του, να ανατίθεται η άσκηση της επιμέλειας αυτού από κοινού στη μητέρα και τον πατέρα του, δηλαδή, να γίνεται χρονική (ή εναλλασσόμενη) κατανομή αυτής ανάμεσα στους δύο γονείς ενώ και η γονική μέριμνα να ανήκει από κοινού και στους δύο, οι οποίοι θα οφείλουν να φροντίζουν για την ομαλή ανάπτυξη και το καλό του τέκνου τους από κοινού. Η έλλειψη δε συνεργασίας των γονέων δεν πρέπει να συνιστά εμπόδιο επιλογής της χρονικής κατανομής της επιμέλειας.

Επίσης, η τυχόν εξάρτηση της χρονικά κατανεμημένης γονικής μέριμνας ή επιμέλειας από τη διάθεση συνεργασίας των γονέων αποδυναμώνει τη συγκεκριμένη λύση, διότι αφήνει τη δυνατότητα στο γονέα, που είναι περισσότερο συναισθηματικά δεμένος με τα παιδιά, να τα επηρεάσει σε βάρος του άλλου γονέα και να επιτύχει, μέσω της άρνησής του να συνεργαστεί για μια τέτοια λύση, το μείζον, ήτοι να ασκεί αυτός αποκλειστικά τη γονική μέριμνα ή επιμέλεια των τέκνων, περιθωριοποιώντας τον άλλο γονέα. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνεται υπόψη η προσωπικότητα και η παιδαγωγική καταλληλότητα και υπευθυνότητα κάθε γονέα και συνεκτιμώνται οι συνθήκες κατοικίας και η οικονομική κατάσταση τούτων. Διάκριση πρέπει να γίνεται μεταξύ της χρονικής κατανομής της άσκησης της επιμέλειας μεταξύ των γονέων και της εναλλασσόμενης διαμονής (κατοικίας) του τέκνου. Η πρώτη συνιστά μορφή κατανομής της άσκησης της γονικής μέριμνας με περιοδικότητα και συνεπάγεται ότι το παιδί έχει εναλλασσόμενη κατοικία στον τόπο κατοικίας του γονέα του, ο οποίος, στο πλαίσιο αυτό, ασκεί μόνος του, κάθε φορά, τις πράξεις επιμέλειας του παιδιού για όλα τα θέματα, με εξαίρεση εκείνα που αφορούν στον πυρήνα, κατ` άρθρο 1519 παρ. 1 του Α.Κ. Αντιθέτως, η εναλλασσόμενη διαμονή μπορεί να διαταχθεί από το δικαστήριο αυτοτελώς, χωρίς την κατανομή της άσκησης της επιμέλειας, οπότε οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού την επιμέλεια του παιδιού (συνεπιμέλεια) (Α.Π. 535/2022, Α.Π. 1186/2021, Α.Π. 426/2021, Α.Π. 1135/2020, Α.Π. 358/2019). Εφόσον δε, ενόψει των ανωτέρω, το συμφέρον του τέκνου συνιστά αόριστη νομική έννοια με αξιολογικό περιεχόμενο, το οποίο εξειδικεύεται από το ουσιαστικό δικαστήριο, η κρίση του ως προς το αν, ενόψει των περιστάσεων που δέχθηκε, για την ύπαρξη των οποίων κρίνει ανέλεγκτα, εξυπηρετείται το συμφέρον του τέκνου, υπόκειται στον αναιρετικό έλεγχο (ΑΠ 1186/2021, Α.Π 426/2021, ΑΠ 1175/2020, βλ. για όλα τα ανωτέρω ΑΠ 78/2023, ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση από την εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων που προσκομίστηκαν νόμιμα με επίκληση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, προσκομίζονται δε νόμιμα με επίκληση και πάλι στο παρόν δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, συγκεκριμένα δε από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που εξετάστηκαν με επιμέλεια

των διαδίκων στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιόν του και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά δημοσίας συνεδρίασης του, απ' όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται νομότυπα οι διάδικοι, με τις ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου προτάσεις τους, ακόμα και αυτά που προσκομίζουν για πρώτη φορά στο παρόν Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, τα οποία παραδεκτώς λαμβάνονται υπόψη, διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν συντρέχουν οι τιθέμενες από το άρθρο 529 παρ. 2 του ΚΠολΔ προϋποθέσεις αποκλεισμού αυτών ως απαράδεκτων, είτε για άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3, 339, 395 και 529 ΚΠολΔ), για ορισμένα από τα οποία (νομίμως προσκομιζόμενα με επίκληση έγγραφα) γίνεται ακολούθως ειδική μνεία, χωρίς όμως, η ρητή αναφορά των εν λόγω εγγράφων, να προσδίδει σ' αυτά αυξημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, για τα οποία δεν γίνεται ειδική για το καθένα μνεία, που είναι όμως ισοδύναμα και, όπως προεκτέθηκε, όλα ανεξαιρέτως συνεκτιμώνται προς σχηματισμό της δικανικής κρίσεως σχετικά με τους πραγματικούς ισχυρισμούς αυτών (διαδίκων) που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης (ΟλΑΠ 848/1981 ΝοΒ 30.441, ΟλΑΠ 8/1987 ΝοΒ 1988.75, ΑΠ 187/2010 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΠειρ 127/2022 ΤΝΠ Νόμος), στα οποία καταλέγονται οι επικαλούμενες και προσκομιζόμενες από τους διαδίκους φωτογραφίες, μεταξύ των οποίων και αυτές που απεικονίζουν γραπτά μηνύματα που απέστειλαν μεταξύ τους οι διάδικοι, καθώς και τις ειδικές ομολογίες των διαδίκων, όπως διατυπώνονται στα δικόγραφα που κατέθεσαν στο πρωτοβάθμιο και το παρόν Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, σε συνδυασμό και με τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), χωρίς την κατ' ιδίαν προσωπική επικοινωνία της Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου με το ανήλικο τέκνο των διαδίκων, [redacted] λόγω της πολύ μικρής ηλικίας του (γεννηθέν στις [redacted] αποδείχθηκαν πλήρως τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι τέλεσαν νόμιμο θρησκευτικό γάμο στις [redacted] στο ιερό ναό Αγίου Χριστοφόρου στη [redacted] του Δήμου [redacted] από τον οποίο απέκτησαν ένα τέκνο, τον [redacted]

που γεννήθηκε στις [redacted] Μετά το γάμο τους οι διάδικοι εγκαταστάθηκαν σε μισθωμένη οικία στους Αμπελόκηπους Θεσσαλονίκης, ενώ τον Ιανουάριο του έτους 2022 μετακόμισαν και εγκαταστάθηκαν σε ιδιόκτητο διαμέρισμα ιδιοκτησίας του εκκαλούντος στην ίδια περιοχή, ήτοι στους Αμπελόκηπους Θεσσαλονίκης επί της οδού [redacted] Η έγγαμη συμβίωση των διαδίκων διήρκεσε μέχρι τις αρχές Φεβρουαρίου 2024, οπότε και διασπάστηκε με την εκούσια αποχώρηση του εκκαλούντος από την οικογενειακή στέγη στα πλαίσια συμμόρφωσης του με την από 2.2.2024 εκδοθείσα προσωρινή διαταγή του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία διετάχθη η προσωρινή μετοίκησή του από την οικογενειακή στέγη και η προσωρινή παραχώρηση αυτής στη εφεσίβλητη, στην οποία επιπλέον ανατέθηκε προσωρινά και η άσκηση της επιμέλειας του προσώπου του προαναφερόμενου ανήλικου τέκνου των διαδίκων και υποχρεώθηκε ο εκκαλών να καταβάλει τη μηνιαία συνεισφορά του στην προσωρινή διατροφή του ανηλίκου τέκνου του, ποσού 200 ευρώ. Έκτοτε, το ανήλικο τέκνο των διαδίκων διέμενε με την εφεσίβλητη μητέρα του, η οποία και ασκούσε προσωρινά την αποκλειστική επιμέλεια του προσώπου του, στην εν λόγω παραχωρηθείσα οικία και επικοινωνούσε με τον πατέρα του, ο οποίος και κατέβαλε τη μηνιαία συνεισφορά του στην προσωρινή διατροφή του, ποσού 200 ευρώ, όπως όλα τα παραπάνω ρυθμίστηκαν και επιδικάσθηκαν προσωρινά με την υπ' αριθ. 14694/12.11.2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ ήδη λύθηκε ο γάμος των διαδίκων με την εκκαλούμενη απόφαση, που δεν προσβλήθηκε από τον εκκαλούντα ως προς τη διάταξη αυτή με την υπό κρίση έφεσή του. Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι μετά τη διάσπαση της έγγαμης συμβίωσή των διαδίκων είχε αναπτυχθεί ένα αρνητικό κλίμα μεταξύ τους, εμφορούμενο κυρίως από την πικρία του εκκαλούντος σε σχέση με την δικαστική διεκδίκηση εκ μέρους της εφεσίβλητης της παραχώρησης της οικογενειακής στέγης σ' αυτήν, ενώ αυτή αρχικά δεν είχε δείξει τέτοια πρόθεση, χωρίς όμως περαιτέρω ουσιαστικές διαφορές μεταξύ τους σχετικά με την ανατροφή του τέκνου τους, ενώ έκτοτε παρατηρείται μία ύφεση στην αντιδικία τους. Η κρίση αυτή του δικαστηρίου ενισχύεται και από το γεγονός ότι η προαναφερόμενη υπ' αριθ. 14694/12.11.2024 απόφαση

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εκδόθηκε κατόπιν συμβιβαστικής μεταξύ τους επίλυσης των διαφορών τους. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι αμφότεροι οι διάδικοι τρέφουν έντονα αισθήματα στοργής και αγάπης για το ανήλικο τέκνο τους. Ειδικότερα η μητέρα τρέφει για το τέκνο της αισθήματα αγάπης και αφοσίωσης και ασχολείται ενεργά με τη φροντίδα και την ανατροφή του, είναι δε ικανή και άξια να το διαπαιδαγωγήσει με ηθικές αρχές, συμβάλλοντας θετικά στην ομαλή ψυχοσωματική και πνευματική του ανάπτυξη, ενώ μεταξύ αυτής και του τέκνου υφίσταται στενός ψυχικός δεσμός. Ίδια όμως αισθήματα τρέφει και ο πατέρας για το τέκνο του, καθώς παρά την μη ιδιαίτερη ενασχόλησή του με αυτό κατά τη διάρκεια της κοινής έγγαμης συμβίωσής του με την μητέρα, εντούτοις μετά την περιέλευση των διαδίκων σε διάσταση και ενώ αυτό ήταν μόλις οκτώ μηνών, διεκδίκησε σθεναρά να έχει ενεργό ρόλο στην φροντίδα και τη διαπαιδαγώγησή του κατά την επικοινωνία του με αυτό, του οποίου η θέση ήταν μειονεκτική από άποψη χρόνου σε σχέση μ' αυτήν της μητέρας, όχι από επιθυμία του αλλά λόγω της άνω δικαστικής κρίσης, λόγω της βρεφικής τότε ηλικίας του ανηλίκου τέκνου. Περαιτέρω, οι διάδικοι είναι ικανοί να επιμεληθούν του τέκνου τους, καθώς η μεν μητέρα, διαμένει στην παραχωρηθείσα σ' αυτήν οικογενειακή στέγη των διαδίκων στους Αμπελόκηπους Θεσσαλονίκης, ο δε πατέρας κατοικεί σε μισθωμένη οικία στην ίδια ακριβώς περιοχή, σε απόσταση μόλις δέκα λεπτών με τα πόδια από την οικογενειακή στέγη, στην οποία έχει διαμορφώσει ξεχωριστό παιδικό δωμάτιο για το ανήλικο τέκνο του. Με τα δεδομένα αυτά και λαμβάνοντας υπόψη τόσο την αγάπη αμφοτέρων των γονέων για το ανήλικο τέκνο τους και την ικανότητά τους να ανταποκριθούν στον γονεϊκό τους ρόλο, το βέλτιστο συμφέρον του τέκνου επιβάλλει την ανάθεση της άσκησής της επιμέλειάς του σε αμφότερους τους διαδίκους από κοινού, όπως κατά νόμο προβλέπεται σε περίπτωση διαζυγίου των γονέων (άρθρο 1513 ΑΚ), αφού δεν αποδεικνύεται ότι συντρέχει ιδιαίτερος σπουδαίος λόγος που να δικαιολογεί πλέον την, κατά παρέκκλιση από τον ανωτέρω κανόνα, ανάθεση της άσκησής της αποκλειστικά στην μητέρα. Εξάλλου, οι σχέσεις μεταξύ των αντιδίκων δεν είναι τέτοιας φύσης που να καθιστούν απαγορευτική την από κοινού άσκηση της επιμέλειας του τέκνου τους, ενώ τα τυχόν αρνητικά αισθήματα που

τρέφουν οι διάδικοι ο ένας για τον άλλον, αφενός αφορούν την προσωπική τους σχέση, αφετέρου αυτά δεν μπορούν ν' αποτελέσουν καθοριστικό παράγοντα για την άσκηση της γονικής μέριμνας και κατ' επέκταση την μη άσκηση της συνεπιμέλειας του τέκνου τους και την άσκηση της αποκλειστικής επιμέλειας από την μητέρα. Οι διάδικοι ως γονείς έναντι του παιδιού τους είναι ισότιμοι και ο καθένας οφείλει να σέβεται το γονικό ρόλο του άλλου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η μητέρα έχει κάποιο προβάδισμα ή βιολογική υπεροχή και υπερτερεί έναντι του πατέρα. Το δικαστήριο κρίνει με αποκλειστικό γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον του τέκνου και η κρίση αυτή δεν αποτελεί τρόπο ικανοποίησης ή εξωτερίκευσης των όποιων θρησκευτικών, ιδεολογικών ή φιλοσοφικών αντιλήψεων ή πεποιθήσεων των γονέων των τέκνων, η δε τυχόν πεποίθηση της μητέρας ότι, επειδή άσκησε με επάρκεια την αποκλειστική επιμέλεια του τέκνου της κατά το χρόνο που ορίστηκε προσωρινά με την άνω απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αυτό πρέπει να συνεχιστεί, είναι εσφαλμένη. Κι αυτό γιατί η άνω δικαιοδοτική κρίση στόχευε στην προσωρινή και μόνο ρύθμιση της άνω κατάστασης, που λόγω της άνω προσωρινότητας ουδόλως είχε παγιωθεί κατά τρόπο που να μην επιδεχόταν διαφορετική ρύθμιση. Ο πατέρας κατά την άνω επικοινωνία, του οποίου η θέση ήταν μειονεκτική από άποψη χρόνου σε σχέση μ' αυτήν της μητέρας, καλλιέργησε και ενδυνάμωσε τον μεταξύ αυτού και του τέκνου του συναισθηματικό δεσμό, στοιχείο απαραίτητο για την ομαλή ψυχοσωματική εξέλιξη, ανάπτυξη και τη διατήρηση της ψυχικής του ισορροπίας, λαμβανομένου υπόψη ότι με τον τρόπο αυτό παρακολουθούσε, όπως όφειλε, την ανατροφή και τη διαπαιδαγώγηση του τέκνου του. Περαιτέρω, η τυχόν ακαταλληλότητα του καθενός εκ των γονέων ως συζύγου δεν τον καθιστά ταυτόχρονα και ακατάλληλο ως γονέα, η συμπεριφορά του οποίου πρέπει ν' αποβλέπει στο καλώς εννοούμενο συμφέρον του τέκνου τους. Με βάση τα παραπάνω καθίσταται πρόδηλο ότι οι μεταξύ τους διαφωνίες συνέχονται με την προσωπική τους πικρία για την ανεπιτυχή έκβαση της μεταξύ τους σχέσης. Αυτό που πρέπει να κατανοήσουν είναι ότι το παιδί τους δεν είναι το λάφυρο της όποιας μεταξύ τους διαμάχης, ούτε το έπαθλο του μεταξύ τους ανταγωνισμού, αλλά ότι από κοινού ως συναγωνιστές μπορούν να συμβάλλουν στην όσο το δυνατόν καλύτερη ανατροφή του.

Επομένως με τις σκέψεις αυτές, οι διάδικοι είναι εξίσου σε θέση να ανταποκριθούν ικανοποιητικά στην άσκηση της επιμέλειας του ανηλίκου τέκνου τους, παρά τα όσα αντίθετα και ουσιαστικά αβάσιμα υποστηρίζει η εφεσίβλητη και δεν συντρέχει κανένας λόγος για την μη άσκηση της συνεπιμέλειας από αμφότερους τους διαδίκους-γονείς. Συνεκτιμώντας λοιπόν τα ανωτέρω καθώς και το γεγονός ότι η ισόχρονη διαμονή με έκαστο γονέα εξασφαλίζει τη διατήρηση και ενίσχυση του ψυχικού δεσμού με το τέκνο, με σκοπό την ομαλή ψυχοπνευματική ανάπτυξή του, προκρίνεται στην προκειμένη περίπτωση η ανάθεση της άσκησης της γονικής μέριμνας του ανήλικου τέκνου των διαδίκων στο σύνολό της και συνεπώς και της επιμέλειας του σε αμφότερους τους γονείς του, και ο ορισμός του τόπου διαμονής του, κατά τρόπο ώστε αυτή (η διαμονή του) να εναλλάσσεται μεταξύ των κατοικιών των γονέων κατά κανόνα ανά εβδομάδα (εναλλασσόμενη διαμονή) πλην των διαστημάτων των σχολικών διακοπών. Επισημαίνεται ότι τούτο συνεπάγεται ότι οι γονείς θα ασκούν από κοινού την επιμέλεια του ανήλικου τέκνου (συνεπιμέλεια) σύμφωνα με τον κανόνα της 1513 εδ α΄ΑΚ, με εξαίρεση μόνο εκείνες τις συνήθεις πράξεις επιμέλειας, για την τρέχουσα διαχείριση της περιουσίας του και πράξεις που έχουν επείγοντα χαρακτήρα (άρθρα 1513 εδ. β΄ και 1516 εδ. α΄ ΑΚ), τις οποίες μπορεί να επιχειρεί κάθε φορά μόνος του ο γονέας με τον οποίο θα διαμένει κάθε φορά το παιδί, ήτοι μόνο τις πράξεις καθημερινής φροντίδας, ενώ κατά τα λοιπά η γονική μέριμνα θα ασκείται από κοινού από τους γονείς στο σύνολό της, ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του παιδιού. Ειδικότερα δε ορίζεται ότι: α) για το χρονικό διάστημα από 1 Σεπτεμβρίου έως τις 30 Ιουνίου κάθε έτους, το τέκνο θα διαμένει ανά μια εβδομάδα στην οικία κάθε γονέα (εναλλάξ), ήτοι τη μια εβδομάδα θα διαμένει στην οικία της μητέρας του και την επόμενη εβδομάδα θα διαμένει στην οικία του πατέρα του κ.ο.κ. Ειδικότερα, ο κάθε γονέας, με τον οποίο πρόκειται να διαμένει το τέκνο την αμέσως επόμενη εβδομάδα, θα παραλαμβάνει αυτό την Δευτέρα ώρα 16:00, από την οικία του έτερου γονέα, όπου και θα το επιστρέφει την αμέσως επόμενη Δευτέρα ώρα 16.00, κ.ο.κ, αρχής γενομένης από την πρώτη Δευτέρα μετά την επίδοση της παρούσας απόφασης, που για την εβδομάδα που έπεται αυτής θα διαμένει το τέκνο με τον έτερο γονέα του, β) για το χρονικό διάστημα των διακοπών των Χριστουγέννων και της

Πρωτοχρονιάς, το τέκνο θα διαμένει εναλλάξ με έκαστο των γονέων, και δη κατά τα έτη που λήγουν σε περιττό αριθμό από ώρα 10:00 π.μ της 23ης Δεκεμβρίου μέχρι ώρα 10:00 π.μ της 30ης Δεκεμβρίου με τον πατέρα του και από ώρα 10:00 π.μ της 30ης Δεκεμβρίου μέχρι ώρα 10:00 μ.μ της 6ης Ιανουαρίου με τη μητέρα του, και κατά τα έτη που λήγουν σε ζυγό αριθμό αντίστροφα, γ) για το χρονικό διάστημα των διακοπών του Πάσχα, το τέκνο θα διαμένει εναλλάξ με έκαστο των γονέων και δη κατά τα έτη που λήγουν σε ζυγό αριθμό από ώρα 10:00 π.μ της Μεγάλης Δευτέρας μέχρι ώρα 10:00 π.μ της Δευτέρας μετά το Πάσχα (Διακαινησίμου) με τον πατέρα του και από ώρα 10:00 π.μ της Δευτέρας Διακαινησίμου μέχρι ώρα 10:00 π.μ της Κυριακής του Θωμά με τη μητέρα του και κατά τα έτη που λήγουν σε περιττό αριθμό αντίστροφα, δ) για το χρονικό διάστημα των θερινών διακοπών Ιουλίου και Αυγούστου κατά τα έτη που λήγουν σε ζυγό αριθμό από την 1η Ιουλίου ώρα 10:00 έως τις 15 Ιουλίου ώρα 19:00 και από την 1η Αυγούστου ώρα 10:00 έως τις 15 Αυγούστου ώρα 19:00 θα διαμένει με τον πατέρα του, ενώ το υπόλοιπο χρονικό διάστημα από την 16η Ιουλίου έως και το τέλος του μηνός Ιουλίου, και από την 16η Αυγούστου έως και το τέλος του μηνός Αυγούστου, θα διαμένει με τη μητέρα του, και κατά τα έτη που λήγουν σε μονό αριθμό αντίστροφα, ε) έκαστος γονέας θα διατηρεί δικαίωμα καθημερινής τηλεφωνικής επικοινωνίας ή μέσω άλλης ισοδύναμης εφαρμογής (ενδεικτικά skype, viber, messenger), με τον ανήλικο κατά τις ημέρες που διαμένει στην οικία του άλλου γονέα, ενώ επίσης κάθε ημέρα Τρίτη και ημέρα Πέμπτη της εβδομάδας που το τέκνο θα διαμένει στην οικία του άλλου γονέα, ο γονέας που δεν διαμένει μαζί του θα έχει δικαίωμα δια ζώσης επικοινωνίας από ώρα 16:00 έως ώρα 20:00, παραλαμβάνοντας το ανήλικο τέκνο και επιστρέφοντας το κατά τους ανωτέρω χρόνους στο σπίτι που διαμένει με τον έτερο γονέα. Τα ανωτέρω θα ισχύουν εκτός αν προκύπτει άλλη έγγραφη συμφωνία των διαδίκων που από κοινού θα ρυθμίζουν το πρόγραμμα των εορτών και των θερινών διακοπών διαφορετικά. Επομένως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που έκρινε διαφορετικά και ανέθεσε την επιμέλεια του ανηλίκου τέκνου των διαδίκων αποκλειστικά στην μητέρα του, έσφαλε ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων, όπως βάσιμα ισχυρίζεται ο εκκαλών με τον πρώτο λόγο της έφεσης του. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι οι διάδικοι και το τέκνο τους

διέμεναν από τον Ιανουάριο του έτους 2022, μέχρι και την οριστική διάσπαση της έγγαμης συμβίωσης τον Φεβρουάριο του έτους 2024, στο προαναφερόμενο ιδιόκτητο διαμέρισμα του εκκαλούντος, ενώ από τη ρήξη στις σχέσεις του ζεύγους έως και σήμερα κατοικεί σε αυτήν μαζί με το ανήλικο τέκνο της η εφεσίβλητη. Ενόψει λοιπόν των αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών : α) της μη ύπαρξης άλλης ιδιόκτητης οικίας της εφεσίβλητης στη Θεσσαλονίκη, ώστε να μπορεί να στεγαστεί η ίδια και το ανήλικο τέκνο της, β) της κάλυψης των υφισταμένων αναγκών του εκκαλούντος προς στέγαση σε μισθωμένο διαμέρισμα στην ίδια περιοχή των Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, προκειμένου να βρίσκεται κοντά στην παραπάνω άλλοτε οικογενειακή στέγη όπου διαμένει το ανήλικο τέκνο του, του οποίου (εκκαλούντος) τα μηνιαία εισοδήματα ανέρχονται στο ποσό των 1.900 ευρώ, και γ) του γεγονότος ότι η συζυγική οικία χρησιμοποιήθηκε από το έτος 2022, προς στέγαση της οικογένειας και ότι και μετά τη διάσπαση της έγγαμης συμβίωσης εξακολουθεί να διαμένει σε αυτήν η εκκαλούσα, που είναι άνεργη, με το ανήλικο τέκνο της, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι λόγοι επιείκειας επιβάλλουν την παραχώρηση στην εκκαλούσα της αποκλειστικής χρήσης της προαναφερθείσας οικογενειακής στέγης, προκειμένου η εφεσίβλητη να καταφέρει να βρει εργασία και να επιμεληθεί ομαλά και σταδιακά την μεταστέγασή της σε άλλη οικία μέχρι την αμετάκλητη λύση του γάμου τους. Συνακόλουθα μετά τις ανωτέρω παραδοχές, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που με την εκκαλούμενη απόφασή του, δέχθηκε τα ίδια και παραχώρησε την χρήση της οικογενειακής στέγης των διαδίκων στην εκκαλούσα μέχρι την αμετάκλητη λύση του γάμου των διαδίκων, ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις και συνεπώς πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος της έφεσης, με τον οποίο ο εκκαλών παραπονείται για κακή εκτίμηση των αποδείξεων ως προς το ζήτημα αυτό.

Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων και μη υπάρχοντος άλλου λόγου έφεσης, πρέπει να γίνει δεκτή από ουσιαστική άποψη η κρινόμενη έφεση, να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη υπ' αριθ. 40288/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης μόνον κατά το κεφάλαιο της επιμέλειας και ακολούθως αφού κρατηθεί η υπόθεση από το παρόν δευτεροβάθμιο Δικαστήριο και ερευνηθούν εκ νέου α) η από 17.4.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 9703/8276/24.4.2024) α΄αγωγή του εκκαλούντος (ως

προς το περί επιμέλειας κεφάλαιο) και β) η από 4.10.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 34925/19297/18.10.2024) β' αγωγή της εφεσίβλητης (ως προς το περί επιμέλειας κεφάλαιο) και αφού συνεκδικαστούν, να γίνουν εν μέρει δεκτές αμφότερες, ως βάσιμες κατ' ουσίαν ως προς το ανωτέρω κεφάλαιο της επιμέλειας (δεδομένου ότι στο αγωγικό αίτημα ανάθεσης της αποκλειστικής επιμέλειας ανηλίκου τέκνου εμπεριέχεται ως έλασσον και το αίτημα ανάθεσης της άσκησης της επιμέλειάς του σε αμφότερους τους γονείς από κοινού, χωρίς να ανακύπτει δέσμευση του Δικαστηρίου σε σχέση με τον ειδικότερο τρόπο ρύθμισης της επιμέλειας, η οποία γίνεται με κριτήριο το βέλτιστο συμφέρον του τέκνου) και να ρυθμιστεί ο τρόπος άσκησης της γονικής μέριμνας του ανήλικου τέκνου των διαδίκων [redacted] την οποία θα ασκούν (από κοινού) οι γονείς με το σύστημα της εναλλασσόμενης κατοικίας του στην κατοικία των γονέων του με τους οποίους θα διαμένει εκ περιτροπής, δηλαδή με εναλλαγή του τόπου διαμονής του τέκνου, οπότε οι γονείς θα ασκούν από κοινού την επιμέλεια του τέκνου τους (συνεπιμέλεια) σύμφωνα με τον κανόνα της 1513 εδ α΄ΑΚ, με εξαίρεση μόνο εκείνες τις συνήθεις πράξεις επιμέλειας, για την τρέχουσα διαχείριση της περιουσίας του και πράξεις που έχουν επείγοντα χαρακτήρα (άρθρα 1513 εδ. β΄ και 1516 εδ. α΄ ΑΚ), τις οποίες μπορεί να επιχειρεί κάθε φορά μόνος του ο γονέας με τον οποίο θα διαμένει κάθε φορά το τέκνο, ήτοι μόνο τις πράξεις καθημερινής φροντίδας, ενώ και κατά τα λοιπά η γονική μέριμνα θα ασκείται από κοινού από τους γονείς στο σύνολό της, ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του παιδιού, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό, ενώ σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 613 και 950 ΚΠολΔ πρέπει να διαταχθεί αυτεπαγγέλτως σε βάρος εκάστου των διαδίκων η παράδοση και η απόδοση του ανωτέρω τέκνου στον γονέα με τον οποίο θα διαμένει κάθε φορά στα πλαίσια της από κοινού άσκησης της επιμέλειας με το σύστημα της εναλλασσόμενης κατοικίας του τέκνου, κατά τις αμέσως ανωτέρω οριζόμενες ημέρες και ώρες και για την περίπτωση της μη συμμόρφωσης καθενός διαδίκου στην παραπάνω διάταξη θα πρέπει να απαγγελθεί αυτεπαγγέλτως, κατ' άρθρο 950 του ΚΠολΔ, σε βάρος του προσωπική κράτηση ενός μηνός και χρηματική ποινή τριακοσίων (300) ευρώ, υπέρ του αιτούντος την απόδοση ή την παράδοση του ανήλικου τέκνου γονέα. Τα δικαστικά έξοδα, και των δύο βαθμών

δικαιοδοσίας πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, καθόσον πρόκειται για διαφορά μεταξύ συζύγων (άρθρο 179 και 183 ΚΠολΔ), εκτός αυτών που έχουν προκαταβληθεί, κατ' άρθρο 173 παρ.4_ΚΠολΔ όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσία την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη υπ' αριθ. 40288/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, μόνον ως προς το κεφάλαιο της επιμέλειας.

ΚΡΑΤΕΙ και **ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ** τις α) από 17.4.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 9703/8276/24.4.2024) α΄αγωγή και β) από 4.10.2024 (αριθ. έκθ. κατάθεσης 34925/19297/18.10.2024) β' αγωγή, μόνο κατά το ανωτέρω εκκληθέν κεφάλαιο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει αμφότερες τις αγωγές κατά το ανωτέρω εκκληθέν κεφάλαιο της επιμέλειας.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας του ανήλικου τέκνου των διαδίκων, [redacted] την οποία θα ασκούν (από κοινού) οι γονείς με το σύστημα της εναλλασσόμενης κατοικίας του στην κατοικία των γονέων του με τους οποίους θα διαμένει εκ περιτροπής, δηλαδή με εναλλαγή του τόπου διαμονής του τέκνου, οπότε οι γονείς θα ασκούν από κοινού την επιμέλεια του τέκνου τους (συνεπιμέλεια) σύμφωνα με τον κανόνα της 1513 εδ α΄ΑΚ, με εξαίρεση μόνο εκείνες τις συνήθεις πράξεις επιμέλειας, για την τρέχουσα διαχείριση της περιουσίας του και πράξεις που έχουν επείγοντα χαρακτήρα (άρθρα 1513 εδ. β' και 1516 εδ. α΄ ΑΚ), τις οποίες μπορεί να επιχειρεί κάθε φορά μόνος του ο γονέας με τον οποίο θα διαμένει κάθε φορά το τέκνο, ήτοι μόνο τις πράξεις καθημερινής φροντίδας, ενώ και κατά τα λοιπά η γονική μέριμνα θα ασκείται από κοινού από τους γονείς στο σύνολό της, ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του παιδιού. Ειδικότερα το παιδί θα διαμένει με έκαστο των γονέων του ως ακολούθως: α) για το χρονικό διάστημα από 1 Σεπτεμβρίου έως τις 30 Ιουνίου κάθε έτους, το τέκνο θα διαμένει ανά μια εβδομάδα στην οικία κάθε γονέα (εναλλάξ), ήτοι τη μια εβδομάδα θα διαμένει στην οικία της μητέρας του και την επόμενη εβδομάδα θα διαμένει στην οικία του πατέρα του κ.ο.κ.

Ειδικότερα, ο κάθε γονέας, με τον οποίο πρόκειται να διαμένει το τέκνο την αμέσως επόμενη εβδομάδα, θα παραλαμβάνει αυτό την Δευτέρα ώρα 16:00, από την οικία του έτερου γονέα, όπου και θα το επιστρέφει την αμέσως επόμενη Δευτέρα ώρα 16:00, κ.ο.κ, αρχής γενομένης από την πρώτη Δευτέρα μετά την επίδοση της παρούσας απόφασης, που για την εβδομάδα που έπεται αυτής θα διαμένει το τέκνο με την μητέρα του, β) για το χρονικό διάστημα των διακοπών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, το τέκνο θα διαμένει εναλλάξ με έκαστο των γονέων, και δη κατά τα έτη που λήγουν σε περιττό αριθμό από ώρα 10:00 π.μ της 23ης Δεκεμβρίου μέχρι ώρα 10:00 π.μ της 30ης Δεκεμβρίου με τον πατέρα του και από ώρα 10:00 π.μ της 30ης Δεκεμβρίου μέχρι ώρα 10:00 μ.μ της 6ης Ιανουαρίου με τη μητέρα του, και κατά τα έτη που λήγουν σε ζυγό αριθμό αντίστροφα, γ) για το χρονικό διάστημα των διακοπών του Πάσχα, το τέκνο θα διαμένει εναλλάξ με έκαστο των γονέων και δη κατά τα έτη που λήγουν σε ζυγό αριθμό από ώρα 10:00 π.μ της Μεγάλης Δευτέρας μέχρι ώρα 10:00 π.μ της Δευτέρας μετά το Πάσχα (Διακαινησίμου) με τον πατέρα του και από ώρα 10:00 π.μ της Δευτέρας Διακαινησίμου μέχρι ώρα 10:00 π.μ της Κυριακής του Θωμά με τη μητέρα του και κατά τα έτη που λήγουν σε περιττό αριθμό αντίστροφα, δ) για το χρονικό διάστημα των θερινών διακοπών Ιουλίου και Αυγούστου κατά τα έτη που λήγουν σε ζυγό αριθμό από την 1η Ιουλίου ώρα 10:00 έως τις 15 Ιουλίου ώρα 19:00 και από την 1η Αυγούστου ώρα 10:00 έως τις 15 Αυγούστου ώρα 19:00 θα διαμένει με τον πατέρα του, ενώ το υπόλοιπο χρονικό διάστημα από την 16η Ιουλίου έως και το τέλος του μηνός Ιουλίου, και από την 16η Αυγούστου έως και το τέλος του μηνός Αυγούστου, θα διαμένει με τη μητέρα του, και κατά τα έτη που λήγουν σε μονό αριθμό αντίστροφα, ε) έκαστος γονέας θα διατηρεί δικαίωμα καθημερινής τηλεφωνικής επικοινωνίας ή μέσω άλλης ισοδύναμης εφαρμογής (ενδεικτικά skype, viber, messenger), με τον ανήλικο κατά τις ημέρες που διαμένει στην οικία του άλλου γονέα, ενώ επίσης κάθε ημέρα Τρίτη και κάθε ημέρα Πέμπτη της εβδομάδας που το τέκνο θα διαμένει στην οικία του άλλου γονέα, ο γονέας που δεν διαμένει μαζί του θα έχει δικαίωμα δια ζώσης επικοινωνίας από ώρα 16:00 έως ώρα 20:00, παραλαμβάνοντας το ανήλικο τέκνο και επιστρέφοντας το κατά τους ανωτέρω χρόνους στο σπίτι που διαμένει με τον έτερο γονέα. Τα ανωτέρω θα ισχύουν εκτός αν

προκύπτει άλλη έγγραφη συμφωνία των διαδίκων που από κοινού θα ρυθμίζουν το πρόγραμμα των εορτών και των θερινών διακοπών διαφορετικά.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ σε βάρος εκάστου των διαδίκων την παράδοση και απόδοση του ανωτέρω τέκνου στον γονέα με τον οποίο θα διαμένει κάθε φορά στα πλαίσια της από κοινού άσκησης της επιμέλειας με το σύστημα της εναλλασσόμενης κατοικίας του τέκνου, κατά τις οριζόμενες αμέσως κατά τα ανωτέρω ημέρες και ώρες.

ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ σε βάρος εκάστου των διαδίκων προσωπική κράτηση ενός (1) μηνός και χρηματική ποινή ποσού τριακοσίων (300) ευρώ για κάθε παραβίαση της αμέσως ως άνω διάταξης.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, πλην του ήδη προκαταβληθέντος κατ' άρθρο 173 παρ.4 ΚΠολΔ ποσού.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, στην 17η Ιουλίου 2026, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με την παρουσία της γραμματέως Μυρτώς Καζαντζή.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και επειδή αυτή δεν ήταν καθώς άλλο
Η Αν. Προϊσταμένη του
Πολιτικού Τμήματος

Αναστασία Μυρτά